

[Hauch.]

er paa et sjælden tidligt Tidspunkt, Landstinget modtager Finanslovforslaget i Aar, skal jeg udtale Ønsket og Haabet om, at dette maa være Indledningen til, at vi her i Landstinget, selv naar Paasken ikke skulde komme til at spille ind i Overvejelserne i det høje Folketing, faar lidt mere Tid til Behandling af Finanslovforslaget, end vi ellers i Regelen har haft.

Hvad selve Forslaget angaar, bærer det, som ogsaa berørt af den højtærede Finansminister, Vidnesbyrd om, at de økonomiske Forhold er vanskelige her i Landet. Finanslovforslaget er præget deraf. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Enkeltheder, men kun sige, at jeg tror, at den finansielle Situation er af en saadan Beskaffenhed, at dette Finanslovforslag i højere Grad, end Tilfældet er, burde have baaret Vidnesbyrd om disse vanskelige økonomiske Forhold.

I Henhold til den Stilling, som Landstinget indtager, ikke alene i Kraft af Forfatningens Bestemmelse om, at Finanslovforslaget skal behandles først i Folketinget, men ogsaa ifølge den parlamentariske Praxis, som har udviklet sig, har Landstingets Indflydelse paa Finanslovens enkelte Poster altid været stærkt begrænset, og den bør vist ogsaa være det. Det, der i saa Henseende kan siges at være Landstingets Pligt, er at efterse, at der ikke paa Finansloven findes Bevillinger, som er i Strid med bestaaende Love, og at der ikke foretages en Nedsættelse af Bevillinger, som kan siges at medføre en Sabotering med Hensyn til gældende Loves finansielle Virkning. Det er ikke mig bekendt, at det foreliggende Finanslovforslag kan give Anledning for Landstinget til at gøre Bemærkninger i den nævnte Henseende, men det er i øvrigt et Forhold, som vi kan komme nærmere ind paa, naar vi beskæftiger os med Finanslovforslaget i Finansudvalget.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Finanslovforslag til hurtig Fremme her i Tinget.

C. F. Sørensen: Da mit Parti fuldt ud kan tiltræde det af den højtærede Finansminister forelagte Forslag til Finanslov for det kommende Finansaar, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til enstemmig Vedtagelse.

Ellinger: Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), der som Medlem af Finansudvalget plejer at udtale sig ved

denne Behandling, er syg i Dag og saaledes forhindret i at udtale sig. Jeg skal da tillade mig at gøre nogle Bemærkninger.

Ifølge Grundloven skal Finansloven være et Overslag over Statens Indtægter og Udgifter, og den skal vise Balancen paa Statsbudgettet. For det foreliggende Finanslovforslag gælder imidlertid, at om en Række vigtige Poster, især paa Indtægtssiden, ved man ikke noget. Det ligger skjult i Fremtiden, hvorledes de vil forme sig. Hvorvel jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som talte for Venstre, om, at som Forholdene ligger, er den Indflydelse, som Landstinget har med Hensyn til de enkelte Poster paa Finansloven, stærkt begrænset, saa er det dog naturligt, at man ogsaa her udtaler sig om et Par af de Punkter, hvorom der har været Uenighed mellem de forskellige Partier i Folketinget.

Her rejser sig da Spørgsmaalet: Lovgivning paa Finansloven. Det er klart, at naar man paa Finanslovforslaget ændrer Beløb, som er fastsat i andre Love, saa ændrer man i Virkeligheden derved gennem Finansloven disse andre Love. Det er noget, som er hævdet Gang paa Gang: at man ikke ved Finansloven bør kunne ændre bestaaende Love. Skal der ske Ændringer, bør disse ske derved, at de bestaaende Love ændres i Overensstemmelse med det, man ønsker ændret paa Finansloven. Nu indrømmer jeg, at det kan medføre en Række Forslag til Lovforandringer, som det kan være lidt besværligt for Lovgivningsmagten at tage op, og der kan navnlig siges noget til Fordel for at undlade dette, hvis man fra alle Sider er enig om at foretage saadanne Forandringer. Jeg vil derimod finde det naturligt, at der, hvis der af et enkelt Parti, som er saa stort, at det kan sætte Medlemmer ind i Finansudvalget, gøres Indvendinger mod at lovgive paa Finansloven, tages Hensyn dertil, og at man da skrider til Ændringer i den paagældende Lov, for saa vidt som de to Ting kan blive enige derom.

Man ser saaledes, at der paa Finanslovforslaget er foretaget Ændringer med Hensyn til Skolepengene, og det samme er Tilfældet med Hensyn til de Tilskud, som Staten giver til de private Skoler. Hvad Skolepengene angaar, vedtog man i sin Tid en Formindskelse af disse. Jeg ansaa det den Gang for at være noget farligt at gøre dette, ogsaa af den Grund, at det ikke var muligt at forudse, om Staten ogsaa i Fremtiden vilde være i Stand til at fastsætte saa lave Skolepenge. Nu er man altsaa inde i en Situation, hvor Staten mangler Penge, men hvor ogsaa private Mennesker mangler Penge, og hvor